

การรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปนัดดา แส้ทอง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนทางเดียว การรับรู้ระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทราบ หรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยผ่านทางช่องทางที่มากที่สุด คือ คู่มือนักศึกษาใหม่ คิดเป็นร้อยละ 28.17 และมีความเห็นว่าเป็นสาเหตุที่นักศึกษากระทำความผิดวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มากที่สุด คือ ไม่ทราบว่าสิ่งที่ตนเองกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.29 ด้านการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.21$) และเมื่อพิจารณาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับบ่อยครั้งในทุกด้าน การเปรียบเทียบการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย พบว่า การปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การรับรู้; การปฏิบัติ; การรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัย

รับพิจารณา: 7 มิถุนายน 2564

แก้ไข: 21 กรกฎาคม 2564

ตอบรับ: 30 กรกฎาคม 2564

* กลุ่มงานวินัยและพัฒนานักศึกษา กองกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
โทร. +66 2555 2000 ต่อ 1130 อีเมล: panutda.s@op.kmutnb.ac.th

Perception and compliance with discipline among students of King Mongkut's University of Technology North Bangkok, King Mongkut's University of Technology Thonburi, and King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Panutda Saethong*

Abstract

This purpose of this study are to study the perception and compliance with discipline among students of King Mongkut's University of Technology North Bangkok, King Mongkut's University of Technology Thonburi, and King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. The sample used in this research was undergraduate students enrolled in semester 1, academic year 2020, 400 people. The research instruments were questionnaires, statistics used in data analysis were frequency, percentile, mean, standard deviation, and the one-way anova The perception of discipline among students, research found that most of the students were aware or gain knowledge about the student discipline of the university through the top channels is the new student handbook account for 28.17% , and it was of the opinion that the top reasons why students committed disciplinary offenses at the university were not knowing that what they did was disciplinary offense account for 35.29% The discipline practice of students, research found that most of the students had complied with the overall student discipline of the university at the level frequently ($\bar{x} = 4.21$) And when considering the compliance with the student discipline of the university in each area it was found that most students adhere to the university's student discipline frequently in all areas The comparison of discipline practice among students, research found that compliance with the student discipline of the university as a whole, there is no difference. This was found to be statistically significant at the .05 level

Keywords: Perception; Practice; Perception and the practice of discipline

Received: June 7, 2021

Revised: July 21, 2021

Accepted: July 30, 2021

* Student Disciplines and Developments in Student Affairs Division President's Offices, King Mongkut's University of Technology North Bangkok Tel. +66 2555 2000 ext. 1130 e-mail: panutda.s@op.kmutnb.ac.th

1. บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนามนุษย์ สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีความสำคัญต่อสังคม ประเทศชาติ มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาคน ให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพและวิชาการ พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ตีรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน โดยได้กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย และการบริหารจัดการตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้เพื่อบรรลุเป้าหมายสำคัญ คือ การจัดการอุดมศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของคนไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน [1]

การศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือที่รู้จักกันในนามมหาวิทยาลัย นั้น เป็นเสมือนชุมพลังทางปัญญาของสังคมในแง่การเป็นแหล่งผลิตปัญญา ทั้งในเชิงองค์ความรู้หรือบุคลากร เพื่อตอบสนองความต้องการโดยรวม และทั้งเฉพาะด้านของสังคม บทบาทและหน้าที่ที่หนักหน่วงและสำคัญยิ่งต่อการตอบสนอง ความต้องการของสังคม จึงนับเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย ดังเป็นที่ทราบดี ซึ่งหากชุมพลังทางปัญญาเปี่ยมด้วยความลึกซึ้ง หนักแน่น มั่นคง

ย่อมนำพาพัฒนาก้าวหน้าอย่างยั่งยืนของสังคมโดยรวมสืบไปในอนาคต เนื่องจากอุดมศึกษาเป็นฐานรากของสังคม [2] จากแนวคิดที่ระบุจึงกล่าวได้ว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่ผลิตผู้นำทางวิชาการที่สามารถขึ้นำปัญญาแก่สังคมตลอดมาทุกยุคทุกสมัย ภารกิจที่สำคัญในการผลิตบัณฑิต นั้น นอกจากจะให้บัณฑิตเป็นผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาบัณฑิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ เพื่อเป็นบุคลากรที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักศึกษา มีฝ่ายกิจการนักศึกษารับผิดชอบในการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งภาระหน้าที่ของฝ่ายกิจการศึกษานั้น จะประกอบไปด้วย การให้บริการสวัสดิการนักศึกษาตามความต้องการ การจัดกิจกรรมนักศึกษา การแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ การบริการด้านสุขภาพและอนามัย นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการดูแลนักศึกษา ปกป้อง อบรม ส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ภายในรั้วของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุข ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับใคร นั่นก็คือ งานวินัยศึกษานักศึกษานั่นเอง นับตั้งแต่มีประกาศพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2528 เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 โดยให้แยกสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าออกเป็นสถานศึกษา 3 แห่ง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตพระนครเหนือ ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตามประกาศพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2550 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2550 สำหรับสถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าธนบุรีเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2541 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2541 และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เปลี่ยนเป็นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 และถึงแม้ว่าทั้ง 3 สถาบันจะแยกออกไป เพื่อความคล่องตัวในการบริหารงานของแต่ละสถาบันแล้วก็ตาม แต่ภารกิจหลักของทั้ง 3 สถาบันก็คือ การพัฒนานักศึกษาของสถาบันของตนให้เป็นนักศึกษาที่มีคุณภาพ อบรมสั่งสอน ปลุกฝังศีลธรรม จริยธรรมอันดีงาม รวมทั้งต้องทำหน้าที่สั่งสอนอบรม และพัฒนาความมีระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาด้วยจะเห็นได้ว่าสถาบัน การศึกษาหรือมหาวิทยาลัยทุก ๆ มหาวิทยาลัยนั้น ได้ตระหนักถึงความสำคัญข้อนี้เป็นอย่างดี แต่ในทางปฏิบัติในการพัฒนานักศึกษาในปัจจุบันนั้น ไม่ได้ดำเนินการได้โดยง่าย ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย อีกทั้งสภาพสังคมในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก เมื่อนักศึกษาไม่ได้รับความต้องการตามที่ตนเองอยากได้ ขาดการได้รับคำปรึกษา หรือมีปัญหาอันอาจเกิดจากพฤติกรรมของตนเอง ตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยไปจนถึงเรื่องใหญ่ อาจส่งผลให้นักศึกษากระทำความผิดวินัยนักศึกษาได้ เช่น การไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของมหาวิทยาลัย การไม่ตั้งใจเรียน ทุจริตในการสอบ การแต่งกายผิดระเบียบ ต้มสุรา ทะเลาะวิวาท เล่นการพนัน ฯลฯ

จากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดูแลความประพฤติของนักศึกษา และได้มีการเก็บสถิติการลงโทษของนักศึกษาไว้ พบว่า นักศึกษาบางส่วนของมหาวิทยาลัยยังขาดวินัยทั้งในเรื่องของวินัยในชั้นเรียน วินัยด้านความประพฤติ และวินัยในด้านการแต่งกาย รวมทั้งในประเด็นต่าง ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่มหาวิทยาลัยได้แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการอบรม ปกครอง ดูแลนักศึกษาออกไปตามคณะ หรือวิทยาลัย เพื่อให้การอบรมดูแล

เป็นไปอย่างทั่วถึง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาประพฤติตนเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ และมีระเบียบวินัยมากกว่าที่เป็นอยู่นี้ ทั้งนี้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลนักศึกษาได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อควรปฏิบัติในการใช้ชีวิตอยู่ภายในมหาวิทยาลัย ให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้รับทราบ ประกอบกับผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่สามารถมองเห็นพฤติกรรม การปฏิบัติตาม หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักศึกษาเองได้ดีที่สุด เพราะนักศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติ จึงทราบตลอดเวลากว่าตนเองปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมากน้อยเพียงใด

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ให้เป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์พร้อมในทุกด้าน และเพื่อให้ได้รับทราบข้อมูลที่อาจทำให้การกระทำความผิดวินัยของนักศึกษาลดน้อยลง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีการรับรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือไม่อย่างไร และมีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังมีความสนใจที่จะศึกษา การรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่ามีการรับรู้ระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย และมีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ในแต่ละสถาบันการศึกษา เนื่องจากทั้ง 3 มหาวิทยาลัยมีบริบทในภาพรวมคล้าย ๆ กัน มีการเน้นการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ วิจัย และมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนานักศึกษาเหมือนกัน เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ปรับกระบวนการเพื่อพัฒนาระเบียบวินัย และพิจารณาหาวิธีการหรือแนวทางในการปรับปรุงระเบียบวินัยนักศึกษาของ

มหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถาบัน การศึกษา ตลอดทั้งสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันอัน จะทำให้นักศึกษาได้รับรู้และประพฤติตนเป็นผู้มีระเบียบ วินัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ที่ละเลยไม่ได้ เพราะ หากทางมหาวิทยาลัยไม่หามาตรการเพื่อแก้ไขพฤติกรรม ที่ผิด และปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องเหล่านี้ให้กับนักศึกษา แล้ว การกระทำความผิดระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยที่ ดูเป็นปัญหาเพียงเล็กน้อย อาจจะเปลี่ยนเป็นการสร้าง ปัญหาใหญ่แก่สังคมในอนาคตต่อไปได้

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาการรับรู้ระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีและสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.2 เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีและสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติตามระเบียบ วินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง โดยรวมและในแต่ละด้าน

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (มจพ.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี (มจร.) และสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) จำนวน 55,199 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่ (มจพ.) (มจร.) และ(สจล.) จำนวน 400 คน

3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษา การรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย ใน 3 ด้าน คือ ด้านระเบียบวินัยในชั้นเรียน ด้านระเบียบ วินัยการแต่งกาย และด้านระเบียบวินัยความประพฤติ

4. ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้

4.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความมีวินัย

4.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำความรู้ดังกล่าวมาเป็นฐานในการกำหนดกรอบ แนวคิดการวิจัยการรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัย ของมหาวิทยาลัย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การ คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูป ของ Taro Yamane [3] ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ คือ .05 ได้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

การสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้นภูมิชนิดที่เป็นสัดส่วน (Proportionate stratified sampling) [4] โดยดำเนินการดังนี้

1) ทำการแบ่งกลุ่มประชากรที่ศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรีออกเป็นกลุ่มย่อยตามมหาวิทยาลัยเท่านั้น ซึ่งมีทั้งหมด 3 มหาวิทยาลัย จึงได้กลุ่มย่อยตามมหาวิทยาลัย จำนวน 3 กลุ่ม

2) จากกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม สุ่มนักศึกษาออกเป็นสัดส่วน ตามจำนวนนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถาบัน
ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนประจำภาค
การศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563

สถาบันที่นักศึกษาสังกัด	ประชากร (จำนวน)	กลุ่มตัวอย่าง (จำนวน)
1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	21,739	156
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	11,940	88
3. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	21,520	156
รวม	55,199	400

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.2.1 เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ
สถานภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบ
รายการ (Check List) มีข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้และ
การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย โดย
แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ ลักษณะแบบสอบถาม
เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถาม
จำนวน 3 ข้อ และแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) มีข้อคำถาม จำนวน 57 ข้อ แบ่งออกเป็น
3 ด้าน ได้แก่ ด้านระเบียบวินัยในชั้นเรียน จำนวน 14 ข้อ
ด้านระเบียบวินัยการแต่งกาย จำนวน 18 ข้อ และด้าน
ระเบียบวินัยความประพฤติ จำนวน 25 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์
ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ
ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) ได้ดังนี้ [3]

ไม่เคยปฏิบัติเลย มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

มีการปฏิบัติน้อยครั้งที่สุด มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

มีการปฏิบัติสม่ำเสมอ มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ
ปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้และ
การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย ลักษณะ
คำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open ended Questions)

5.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามโดยกำหนด
ประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
และประโยชน์ของการวิจัย แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อ
ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และพิจารณาความเหมาะสม
ในการใช้ภาษา และนำมาหาค่าตรรกษาค่าสอดคล้อง
(IOC) ซึ่งผลจากการคำนวณ พบว่า ทุกข้อคำถามมีค่า
(IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 หลังจากนั้นทำการปรับปรุง
แบบสอบถามตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำไป
ทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 60 คน แล้วทำการตรวจสอบความชัดเจนของ
ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารว่ามีความเข้าใจตรงกันหรือไม่
ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม
สามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงได้อย่างถูกต้อง และหาค่า
ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ได้ค่าความ
เชื่อมั่นเท่ากับ .844 เมื่อตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว
จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ติดต่อกับบุคลากรด้านวินัยนักศึกษา
ของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการแจก
แบบสอบถามให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดย
ผู้วิจัยได้จัดทำลิงค์ QR Code สำหรับแบบสอบถามฉบับ
ดังกล่าว เพื่อแจกให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน และได้มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา
จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100

5.2.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2) ข้อมูลการรับรู้ระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3) ข้อมูลการรับรู้ระเบียบวินัยนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่แบบสองทาง (Crosstabs) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

4) ข้อมูลการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การจัดลำดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อแปลความหมายใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความว่า
1.00 - 1.49	ไม่เคยปฏิบัติเลย
1.50 - 2.49	มีการปฏิบัติน้อยครั้งที่สุด
2.50 - 3.49	มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
3.50 - 4.49	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
4.50 - 5.00	มีการปฏิบัติสม่ำเสมอ

5) ข้อมูลการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยแบบสองทาง (Compare Means)

6) ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความ

แตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่มสำหรับตัวแปรสถานศึกษา กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่อีกครั้ง โดยใช้ Scheffe Analysis ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

6. ผลการวิจัย

6.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.25 มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.00 สำเร็จการศึกษาสายมัธยม (สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6) คิดเป็นร้อยละ 85.25 กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่มากที่สุดคือ ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 39.75 และเป็นนักศึกษาสถานศึกษาที่มากที่สุดมีจำนวนเท่ากัน คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คิดเป็นร้อยละ 39.00 สถานภาพทางครอบครัววิตามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 69.50 ผู้ปกครองมีอาชีพที่มากที่สุดคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 28.50 รายได้ของครอบครัวเฉลี่ย/เดือน ที่มากที่สุด คือ 10,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.25 การพักอาศัยในปัจจุบันที่มากที่สุด คือ พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 60.50 โดยมีสถานที่พักอาศัยในปัจจุบันที่มากที่สุดคือ พักอาศัยอยู่ที่บ้านตนเอง/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 62.00 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	205	51.25
หญิง	195	48.75
อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	190	47.50
20 - 25 ปี	208	52.00
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	2	0.50

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพ
 ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ) (n = 400)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สายที่สำเร็จการศึกษา		
สายมัธยม (สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6)	341	85.25
สายวิชาชีพ (สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช./ปวส.)	59	14.75
ชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	159	39.75
ชั้นปีที่ 2	105	26.25
ชั้นปีที่ 3	75	18.75
ชั้นปีที่ 4	54	13.50
ชั้นปีที่ 5	6	1.50
ตกค้าง	1	0.25
สถานศึกษา		
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	156	39.00
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	88	22.00
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	156	39.00
สถานภาพทางครอบครัว		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	278	69.50
บิดามารดาแยกทางหรือหย่าร้างกัน	91	22.75
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิตหรือเสียชีวิตทั้งคู่	31	7.75
อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	77	19.25
พนักงานบริษัทเอกชน	71	17.75
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	114	28.50
รับจ้าง	88	22.00
เกษตรกร	44	11.00
เกษียณ/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6	1.50
รายได้ของครอบครัวเฉลี่ย/เดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	47	11.75
10,000 – 20,000 บาท	149	37.25
20,001 – 30,000 บาท	76	19.00
30,001 – 40,000 บาท	41	10.00
40,000 บาทขึ้นไป	88	22.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพ
 ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ) (n = 400)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การพักอาศัยปัจจุบัน		
บิดาและมารดา	242	60.50
บิดาหรือมารดา	77	19.25
เพื่อน	33	8.25
ญาติ	25	6.25
อื่น ๆ (คนเดียว)	23	5.75
สถานที่พักอาศัยในปัจจุบัน		
บ้านตนเอง/ผู้ปกครอง	248	62.00
บ้านญาติ	22	5.50
หอพัก/บ้านเช่า	126	31.50
บ้านเพื่อน	2	0.50
อื่น ๆ (บ้านพักข้าราชการ)	2	0.50

6.2 การรับรู้ระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

6.2.1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ในภาพรวม และจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 84.50 และเมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.26 นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 92.05 และนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 79.49 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวมและจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา (n = 400)

รายการ	มจพ.		มจร.		สจล.		ภาพรวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	133	85.26	81	92.05	124	79.49	338	84.50
ไม่ทราบ	23	14.74	7	7.95	32	20.51	62	15.50
รวม	156	100.00	88	100.00	156	100.00	400	100.00

6.2.2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับช่องทางการทราบหรือการได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวม และจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยผ่านทางช่องทางที่มากที่สุดคือ คู่มือนักศึกษาใหม่ คิดเป็นร้อยละ 28.17 และเมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบ

วินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยผ่านทางช่องทางที่มากที่สุดคือ คู่มือนักศึกษาใหม่ คิดเป็นร้อยละ 32.04 นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยผ่านทางช่องทางที่มากที่สุดคือ คู่มือนักศึกษาใหม่ คิดเป็นร้อยละ 28.04 และนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยผ่านทางช่องทางที่มากที่สุดคือ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 25.99 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่องทางการทราบหรือการได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวมและจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา (n = 400)

รายการ	มจพ.		มจร.		สจล.		ภาพรวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่มือนักศึกษาใหม่	99	32.04	60	28.04	74	24.34	233	28.17
ใบปลิวแผ่นพับ	8	2.59	8	3.74	7	2.30	23	2.78
ป้ายรณรงค์ประชาสัมพันธ์	19	6.14	25	11.68	17	5.59	61	7.38
เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย	62	20.06	39	18.22	79	25.99	180	21.76
บุคคลใกล้ชิด/เพื่อน/อาจารย์/ผู้ปกครอง	67	21.68	45	21.03	59	19.41	171	20.68
วันปฐมนิเทศ	54	17.48	37	17.29	68	22.37	159	19.23
รวม	309	37.36	214	25.88	304	36.76	827	100.00

6.2.3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุที่นักศึกษากระทำความผิดวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวม และ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา พบว่า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่ทราบว่าสิ่งที่ตนเองกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.29 และเมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความเห็นว่าสาเหตุที่นักศึกษากระทำความผิดวินัยนักศึกษามากที่สุดคือ ไม่ทราบว่าสิ่งที่ตนเองกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.82 ร้อยละ 36.23 และร้อยละ 38.28 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาเหตุที่ นักศึกษากระทำความผิดเกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยในภาพรวม และจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา (n = 400)

รายการ	มจพ.		มจธ.		สจล.		ภาพรวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบว่าสิ่งที่ตนเองกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยนักศึกษา	91	31.82	50	36.23	111	38.28	252	35.29
ทราบแต่คิดว่าสิ่งที่ตนเองกระทำนั้นเป็นความผิดแต่คิดว่ากระทำแล้วคงไม่เป็นอะไร	89	31.12	42	30.43	71	24.48	202	28.29
กระทำความผิดตามคำแนะนำ/ชักจูงของเพื่อน	46	16.08	23	16.67	57	19.66	126	17.65
กระทำความผิดตามแฟชั่น/สังคมปัจจุบัน	57	19.93	23	16.67	51	17.59	131	18.35
อื่นๆ (กฎระเบียบบางข้อล้าหลัง)	3	1.05	0	0.00	0	0.00	3	0.42
รวม	286	40.06	138	19.33	290	40.62	714	100.00

6.3 การปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

6.3.1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรายด้าน โดยภาพรวม และจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.21$) และเมื่อพิจารณาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวมและจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา (n = 400)

รายการ	มจพ.		มจธ.		สจล.		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านระเบียบวินัยในชั้นเรียน	3.86	0.56	3.80	0.76	3.79	0.57	3.82	0.62
2. ด้านระเบียบวินัยการแต่งกาย	4.38	0.75	4.31	0.95	4.27	0.80	4.32	0.82
3. ด้านระเบียบวินัยความประพฤติ	4.50	0.65	4.46	0.82	4.46	0.78	4.48	0.74
รวม	4.25	0.57	4.19	0.77	4.17	0.63	4.21	0.64

6.4 ผลการวิจัยเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีการ

มหาวิทยาลัยอยู่ในระดับบ่อยครั้งในทุกด้าน โดยด้านที่มีระดับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับบ่อยครั้งที่มากที่สุด คือ ด้านระเบียบวินัยความประพฤติ ($\bar{x} = 4.48$) และเมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาในภาพรวมรายด้านอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.25$), ($\bar{X} = 4.19$) และ ($\bar{X} = 4.17$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 6

ปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา (n = 400)

การปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	df	SS	MS	F	P
1. ด้านระเบียบวินัยในชั้นเรียน					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.45	0.22	0.59	0.56
ภายในกลุ่ม	397	150.85	0.38		
รวม	399	151.30			
2. ด้านระเบียบวินัยการแต่งกาย					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.96	0.48	0.72	0.49
ภายในกลุ่ม	397	265.62	0.67		
รวม	399	266.58			
3. ด้านระเบียบวินัยความประพฤติ					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.16	0.08	0.14	0.87
ภายในกลุ่ม	397	220.98	0.56		
รวม	399	221.14			
4. โดยภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.45	0.23	0.55	0.58
ภายในกลุ่ม	397	164.75	0.41		
รวม	399	165.20			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

7.1 การรับรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทราบหรือได้รับความรู้เกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยผ่านทางช่องทางที่มากที่สุด คือ คู่มือนักศึกษาใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนินาฏ [5] ได้ศึกษาการรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน - นักศึกษา โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลิเทคนิค พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ในทุกเรื่องเกี่ยวกับระเบียบวินัย และเมื่อสอบถามเกี่ยวกับผลของแหล่งการรับรู้ระเบียบวินัยของนักเรียน - นักศึกษา พบว่า รับรู้จากหนังสือคู่มือนักเรียนมากที่สุดด้วยเช่นกัน และมีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่นักศึกษากระทำความผิดเกี่ยวกับระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คือ

ไม่ทราบว่ามีสิ่งของตนเองกระทำนั้นเป็นความผิดวินัย นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.29 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า นักศึกษาเองอาจไม่ได้ให้ความสำคัญหรือทำการศึกษากฎระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างลึกซึ้ง เพราะคิดว่าสิ่งที่ตนเองคิดหรือกระทำอาจไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับใคร หรืออาจจะดูแค่ผ่าน ๆ ทำให้ไม่มั่นใจหรือไม่ทราบว่าการกระทำแบบไหนผิดระเบียบหรือไม่ ดังที่ เติมศักดิ์ [6] กล่าวว่าบุคคลแต่ละคนเกิดการรับรู้สิ่งเร้าได้แตกต่างกันไป โดยความใส่ใจ และการเลือกที่จะรับรู้ สิ่งเร้าถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้กระบวนการของการรับรู้เกิดขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากรอบ ๆ ตัวบุคคลเต็มไปด้วยสิ่งเร้ามากมาย ไม่ว่าจะเป็นภาพ เสียง กลิ่น รส ฯลฯ สิ่งเร้าทั้งหลายเหล่านี้สามารถที่จะกระตุ้นให้เกิดกระบวนการการรับสัมผัสและการรับรู้ได้อยู่ตลอดเวลา แต่ในความเป็นจริงแล้วแต่ละบุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งเร้าเฉพาะที่ตนให้ความสนใจหรือใส่ใจก่อนเป็นอันดับแรก

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่าถ้าบุคคลให้ความสนใจและเลือกที่จะรับรู้สิ่งเร้าใด ๆ จะสามารถรับรู้สิ่งเร้านั้นได้ก่อนเป็นอันดับแรก

7.2 การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง และเมื่อพิจารณาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน พบว่า มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยด้านความประพฤติมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านระเบียบวินัยการแต่งกาย และด้านระเบียบวินัยในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมเป็นนักศึกษาที่มุ่งมั่นต่อการศึกษา ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวที่อบอุ่นให้ความห่วงใยและเพื่อนนักศึกษาส่วนใหญ่ก็อยู่ในลักษณะเดียวกันประกอบกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมีความห่วงใยและมุ่งมั่นดูแลนักศึกษาอย่างเป็นระบบทั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัย ส่วนราชการอื่น ๆ ตลอดถึงชุมชนได้ร่วมมือกันตามที่ [7] กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษามีการใช้มาตรฐานกิจการนักศึกษาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ การปรับปรุงหรือพัฒนางานกิจการนักศึกษาที่เกี่ยวข้องให้ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับภารกิจด้านการเสริมสร้างลักษณะนิสัยหรือวินัยนักศึกษามีการกำหนดและแบบประพฤตินในการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาในสถาบัน เช่น การเคารพความเป็นมนุษย์ซึ่งกันและกัน การเคารพกติกาสถาบัน การไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น การรู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ในสถาบัน การรู้จักเทศะสร้างให้นักศึกษามีแบบประพฤตินที่เหมาะสมต่อการอยู่ร่วมกันที่ดีกับผู้อื่น และให้นักศึกษาเรียนรู้การปฏิบัติตนภายใต้กรอบของกฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่สถาบันกำหนด ตลอดจนกฎหมายบ้านเมือง

7.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่าการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่าการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะหรือสภาพแวดล้อมรวมทั้งการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาทั้งสามมหาวิทยาลัยอาจมีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยทั้งสามแห่งแต่เดิมได้มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกันมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษา ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการ และส่งเสริมทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และครุศาสตร์ อุตสาหกรรม รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ และเมื่อ พ.ศ. 2528 จึงได้มีการแยกออกไปเป็นสถาบันแต่ละสถาบัน เพื่อความคล่องตัวในการบริหารงานของแต่ละสถาบันการศึกษา

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

8.1.1 ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสาเหตุของการกระทำความผิดวินัยนักศึกษา คือ นักศึกษาไม่ทราบว่สิ่งที่ตนเองกระทำนั้นเป็นความผิด ดังนั้น สถานศึกษาควรเพิ่มสื่อหรือสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มความสนใจของนักศึกษา ทั้งนี้ให้มีความสอดคล้องกับกฎ หรือระเบียบวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยให้ความทันสมัย เพื่อดึงดูดให้นักศึกษาให้ความสนใจและความสำคัญมากยิ่งขึ้น

8.1.2 ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับบ่อยครั้งในทุกด้าน ดังนั้น สถานศึกษาควรปรับปรุงแก้ไขด้วยการเสริมสร้างพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัยของนักศึกษา ปรับปรุงกระบวนการให้เกิดการรับรู้ระเบียบวินัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตาม ปลุกฝังให้เกิดการรับรู้และตระหนักในคุณค่า และเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกกฎระเบียบ ทำการศึกษาสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ยอมรับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนใช้วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาบนพื้นฐานของความเข้าใจ ให้เกียรติ และให้กำลังใจแก่นักศึกษาเพื่อให้เขายอมรับและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

8.2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย

8.2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการพัฒนาวินัยนักศึกษาของบุคลากรด้านวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

8.2.3 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านวินัยนักศึกษา

9. เอกสารอ้างอิง

[1] Ministry of Education, "higher education standards," 2018. [Online]. Available: <http://www.mua.go.th/users/bhes/bhes2/ST-Curr/Standard%20of%20Higher%20Education-2018>. PDF. (in Thai)

[2] N. Seri Jai Tham, "Expectations and suggestions of students towards being a university / institution in the state autonomous or non-bureaucratic," Printmaking Ltd., Part, bangkok, 2002. (in Thai)

[3] T. Silcharu, Research and Analysis of Statistical Data with SPSS, bangkok: Business R&D, 2009. (in Thai)

[4] B. Kachonsil, Educational Research Methods, bangkok: P.N. Printing Ltd, 2000. (in Thai)

[5] T. N. Sunthorn, "Perception and Compliance of Student Discipline - Students of Saint John's Polytechnic School," bangkok, 2004. (in Thai)

[6] T. Katawanit, General Psychology, bangkok: Se-Education Printing Office, 2003. (in Thai)

[7] Office of Student Promotion and Development Permanent Secretary Ministry of Higher Education Science Research and Innovation, Implementation Framework for Student Affairs Standards, bangkok: Cino Publishing and Packaging Co Ltd, 2020. (in Thai)